

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0055 van 21 maart 2012
in de zaak 1112/0086/SA/3/0060

In zake:

mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Stijn VERBIST
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Graaf Van Hoornestraat 34
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de **GEDELEGEERDE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Michel VAN DIEVOET
kantoor houdende te 1000 Brussel, Wolstraat 56
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkommende
partijen :*

1. het college van burgemeester en schepenen van de **stad LANDEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim MERTENS
kantoor houdende te 3580 Beringen, Scheigoorstraat 5
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

2. de cvba [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Tangui VANDENPUT en Patrik DE MAEYER
kantoor houdende te 1160 Brussel, Tedescolaan 7
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 27 september 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO van 17 augustus 2011 waarbij aan de

tweede tussenkomende partij onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het realiseren van een windturbinepark.

Het betreft percelen gelegen te ■■■■ (windturbines 1 tot 9) met kadastrale omschrijving ■■■■ en te ■■■■ (windturbines 10 tot 16), langs de E40 en met kadastrale omschrijving ■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 25 januari 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stijn VERBIST, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Filip VAN DIEVOET, die loco advocaat Michel VAN DIEVOET verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Joris GEBRUERS die loco advocaat Wim MERTENS verschijnt voor de eerste tussenkomende partij en advocaat Patrik DE MAEYER die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

Gelet op de samenhang van de zaak met de dossiers bij de Raad gekend onder het nummer 1112/0129/SA/3/0103 en het nummer 1112/0132/SA/3/0155, waarin aan de verzoekende partijen de mogelijkheid wordt geboden om schriftelijk te antwoorden op de door de verwerende partij en tussenkomende partijen geformuleerde excepties, wordt de behandeling van de zaak in dezelfde staat uitgesteld naar de terechtzitting van 29 februari 2012.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 29 februari 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Advocaat Najat JOUNDI die loco advocaat Stijn VERBIST verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Filip VAN DIEVOET die loco advocaat Michel VAN DIEVOET verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Joris GEBRUERS die loco advocaat Wim MERTENS verschijnt voor de eerste tussenkomende partij en advocaat Patrik DE MAEYER die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

1.

De cvba ■■■■■, aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning, vraagt met een op 4 november 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 13 december 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

2.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Landen vraagt met een eveneens op 4 november 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 13 december 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 23 december 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tweede tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het oprichten van een windpark van 16 windturbines waarvan er zich 9 in de gemeente Landen (Vlaams-Brabant) bevinden en 7 in de gemeente Gingelom (Limburg)”*.

De aanvraag kadert in een groter project, waarbij in Wallonië nog dertien windturbines voorzien zijn langs de E40 en de HST-lijn.

De deputatie van de provincieraad van Limburg verleent op 3 februari 2011, op basis van een hernieuwde aanvraag MER-ontheffing, een milieuvergunning voor de zeven windturbines die zijn gelegen op het grondgebied van de gemeente Gingelom. De Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu verleent op 29 juli 2011 een milieuvergunning voor de negen windturbines op het grondgebied van de gemeente Landen. Tegen deze laatste beslissing zijn verschillende vorderingen tot schorsing en vernietiging bij de Raad van State ingediend.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan ‘Tienen-Landen’, gelegen in agrarisch gebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De percelen maken grotendeels deel uit van het traditionele “Plateau van Landen”. Alle windturbines zijn gelegen in de relictzone “Droogplateau van Gingelom”.

De inplanting van de windturbines is voorzien in een zone met verscheidene archeologische sites.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd door het gemeentebestuur van Gingelom van 10 maart 2011 tot en met 9 mei 2011, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd door het gemeentebestuur van Landen van 13 maart 2011 tot en met 12 mei 2011, wordt één bezwaarschrift, uitgaande van de huidige verzoekende partij, ingediend.

Belgocontrol brengt op 9 maart 2011 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg, brengt op 18 maart 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling Limburg, brengt op 24 maart 2011 een ongunstig advies uit wegens de diepe inplanting in de kavels.

Defensie brengt op 29 maart 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling archeologie, brengt op 30 maart 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg, brengt op 7 april 2011 een gunstig advies uit. Een archeologische prospectie wordt vooropgesteld.

FOD mobiliteit en vervoer brengt op 7 april 2011 een ongunstig advies uit voor de windturbines 1 tot en met 9 omdat zij de hindernisbeperkende vlakken van het ULM-terrein van Avernas doorboren.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant, brengt op 14 april 2011 een gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 20 april 2011 een gunstig advies uit.

Fluxys brengt op 22 april 2011 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van Gingelom brengt op 17 mei 2011 een gunstig advies uit.

De eerste tussenkomende partij brengt op 14 juni 2011 een gunstig advies uit.

Infrabel brengt op 4 juli 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Vlaams Energieagentschap, interdepartementale windwerkgroep, brengt op onbekende datum een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 17 augustus 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“...

Toetsing aan ordeningsplannen en goede aanleg van de plaats:

De projectzone volgt de E40 autosnelweg en de aan de zuidzijde naastgelegen HST-lijn. Deze zone bestaat uit agrarisch en landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het

artikel 4.4.9. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening biedt, zoals reeds gesteld, vergunningsgrond voor de oprichting van windturbines in agrarisch gebied.

De projectlocatie biedt duidelijke potenties voor de inplanting van windturbines. Er wordt naar een zo groot mogelijke bundeling gestreefd met de bestaande lijninfrastructuren die reeds een belangrijk ruimtelijk-landschappelijke en visuele impact hebben. De schaal van het voorgestelde project stemt overeen met het landschap en de lijninfrastructuren, waardoor het project bestaanbaar is met de onmiddellijke omgeving. Ruimtelijk kan dan ook gunstig geoordeeld worden voor deze locatie.

Er wordt door het inplanten van windturbines in de voorgestelde projectzone, door de bundeling met de bestaande grootschalige lijninfrastructuren die het landschap doorsnijden, geen significante negatieve invloed op het betrokken landschap verwacht. Voor wat de specifieke invulling betreft dient er gekozen te worden om een visueel gelijkaardig en zelfde type van windturbine met lichtgrijze buismast en drie wieken, in de volledige zone toe te passen. Ook de ashoogte en wiekdiameter moeten vergelijkbaar zijn. De turbines worden ingeplant in een zone met verscheidene archeologische sites. De voorwaarden opgenomen in het advies van Onroerend Erfgoed moeten daarom stipt worden gevolgd.

Er wordt van deze windturbines geen bijkomende, onaanvaardbare invloed verwacht op natuur en avifauna. Het is van belang dat een significante negatieve impact bij het vervoer en de opbouw van de windturbines op de bermen en taluds van de bestaande toegangswegen wordt vermeden.

Slagschaduw, een nog niet vermeld gevolg, komt voor wanneer de zon door de rotor van de windturbines schijnt. In de zone gelegen in de projectiezone van de rotor, kan de schaduw van de wiek zichtbaar zijn als een intermitterende schaduw. Uit de slagschaduwsimulaties blijkt dat er zich voor de specifieke ruimtelijke inpassing geen woningen binnen de contour van 30 uur slagschaduw per jaar bevinden. Tevens dient er vastgesteld te worden dat de richtlijnen op dat vlak van slagschaduw zowel in het Vlaamse gewest, als het Waalse gewest identiek blijken te zijn. Zowel de omzendbrief EME/ 2006/01, als de "Cadre de référence pour l'implantation d'éoliennes en Région wallonne" stellen dat een slagschaduwhinder van 30 uur per jaar binnen in een bewoonde woning aanvaardbaar wordt geacht.

Over slagschaduwhinder op een autosnelweg bestaan er geen normen, zelfs geen richtlijnen. Het spreekt evenwel voor zich dat de aanvrager reeds van bij de aanvang alle mogelijke maatregelen dient te nemen om voormeld nadeel te beperken (bijvoorbeeld door het aanwenden van een matte coating).

Uit de veiligheidsstudies komt naar voor dat zowel de directe risico's voor personen in de omgeving van het windturbinepark als de indirecte risico's ten aanzien van in de omgeving aanwezige gevaarbronnen verwaarloosbaar of aanvaardbaar zijn.

De typevoorschriften m.b.t. tot de agrarische gebieden bepalen dat de mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbating(smogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten in een lokalisatienota dienen te worden beschreven en geëvalueerd. De lokalisatienota gaat hier voldoende op in. De mer gaat nog veel verder in de beschrijving&evaluatie. De vergunningverlenende overheid kan aldus de impact van de aanvraag in al haar aspecten adequaat inschatten en heeft hierboven uitvoerig gemotiveerd.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften en is bestaanbaar met de onmiddellijke omgeving.

De aanvraag kan daarom worden vergund.

...

Dit is de bestreden beslissing.

Het voorliggende beroep werd tevens ingediend door de heer [REDACTED]. Met een arrest van 18 januari 2012 (A/4.8.18/2012/0009) werd het beroep van de heer [REDACTED] conform artikel 4.8.18 VCRO als onontvankelijk afgewezen.

De bvba [REDACTED], [REDACTED] en de vzw [REDACTED] hebben met een aangetekende zending van 14 oktober 2011 eveneens een vordering tot schorsing en vernietiging tegen de bestreden beslissing ingesteld. Deze dossiers zijn bij de Raad respectievelijk gekend onder het nummer 1112/0129/SA/3/0103 en 1112/0132/SA/3/0155.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

1.

De verzoekende partij is een derde belanghebbende. De bestreden beslissing diende haar niet betekend te worden. Zij kon er pas kennis van nemen door de aanplakking van de in artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 6° VCRO bedoelde mededeling op het terrein. De beroepstermijn van de verzoekende partij begint, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO, dan ook pas te lopen vanaf de dag na deze van de aanplakking.

De Raad stelt vast dat geen van de procespartijen een rechtsgeldig attest van aanplakking heeft bijgebracht en dat de verzoekende partij zonder meer aanvoert dat de datum van aanplakking, zoals wordt vermeld op de hoger bedoelde mededeling, zijnde 30 augustus 2011, niet correct is. Volgens de verzoekende partij heeft zij persoonlijk vastgesteld dat er op vermelde datum nog geen aanplakking was gebeurd.

2.

De Raad stelt anderzijds vast dat de bestreden beslissing aan de eerste tussenkomende partij, de tweede tussenkomende partij en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gingelom werd betekend met een aangetekende zending van vrijdag 19 augustus 2011 die zij ten vroegste op maandag 22 augustus 2011 in ontvangst konden nemen.

Rekening houdende met voormelde gegevens en op artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 6° VCRO dient gesteld te worden dat het voorliggende beroep, ingesteld bij aangetekende brief van 27 september 2011, tijdig is.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt in de onmiddellijke nabijheid van het geplande windmolenpark te wonen (naar eigen zeggen op 900m van turbine V1) en voert aan dat ingevolge de bestreden

beslissing haar woon- en leefklimaat op ontoelaatbare wijze zal worden aangetast. De verzoekende partij wijst hiertoe naar (slag)schaduw hinder, faunahinder en visuele hinder. Het bestaande uitzicht vanuit de tuin (rechtstreeks) en vanuit de woning (onrechtstreeks) zullen, nog volgens de verzoekende partij, door het vergunde grootschalige project ernstig worden verstoord.

2.

Noch de verwerende partij, noch de tussenkomen de partijen betwisten het belang van de verzoekende partij bij het voorliggende beroep. De verwerende partij stelt wel dat het belang van de verzoekende partij dient beperkt te worden tot het deel van de bestreden beslissing dat betrekking heeft op de turbine V1. De verwerende partij meent dat vermelde turbine, die het meest westelijk is gesitueerd, immers kan afgesplitst worden van de rest van de vergunning en dat de verzoekende partij haar beroep, weliswaar in ondergeschikte orde, ook tot die enkele windturbine lijkt te beperken.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij in haar inleidende verzoekschrift het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

2.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift voldoende aannemelijk maakt dat zij rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

De Raad stelt echter vast dat de door de verzoekende partij omschreven hinder en nadelen veeleer lijken voort te vloeien uit de werking of exploitatie van de betrokken windturbine dan uit de oprichting ervan. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist evenwel niet dat de ingeroepen hinder en nadelen direct voortvloeien uit de uitvoering van de bestreden beslissing.

Mits het mogelijk bestaan van de ingeroepen hinder en nadelen voldoende waarschijnlijk is en de aard en de omvang ervan voldoende concreet is omschreven, is de Raad van oordeel dat hinder en nadelen die lijken voort te vloeien uit de werking of de exploitatie van de constructie, minstens als onrechtstreekse hinder en nadelen ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO kunnen aangemerkt worden.

3.

De Raad weerhoudt de mogelijke aantasting van de leefkwaliteit, die in het verzoekschrift voldoende concreet omschreven worden en voor de verzoekende partij een persoonlijk nadeel kunnen betekenen. Er valt bovendien niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund. De

verzoekende partij kan bijgevolg aangemerkt worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO

4.

In zoverre de verwerende partij aanvoert dat het belang van de verzoekende partij moet beperkt worden tot het deel van de bestreden beslissing dat betrekking heeft op de meest westelijk gelegen windturbine V1, is de Raad van oordeel dat een antwoord op deze vraag in de huidige stand van de procedure niet aan de orde is aangezien, zoals hierna zal blijken, niet voldaan is aan de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij nalaat de aard en de omvang van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden te concretiseren. Een betoog dat beperkt blijft tot vaagheden en algemeenheden, kan volgens de verwerende partij niet volstaan om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aannemelijk te maken.

2.

De eerste tussenkomende partij voegt hieraan toe dat het inleidend verzoekschrift geen afzonderlijke uiteenzetting omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bevat en dat enkel in het onderdeel 'ontvankelijkheid' gewag wordt gemaakt van een nadeel dat de uitvoering van de bestreden beslissing met zich mee zou brengen.

In zoverre het onderdeel 'ontvankelijkheid' als dienstige toelichting met betrekking tot het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen aangemerkt worden, meent de eerste tussenkomende partij, net als de verzoekende partij, dat vermelde uiteenzetting te vaag en te algemeen is.

3.

De tweede tussenkomende partij meent evenzeer dat de verzoekende partij het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aantoont.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de

bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

2.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

3.

De Raad stelt met de eerste tussenkomende partij vast dat de verzoekende partij geen afzonderlijke toelichting heeft gegeven met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden en dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wenst te voorkomen.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij lijkt aan te nemen, wordt de Raad echter niet verondersteld om het administratieve dossier, dan wel het stukkenbundel van de verzoekende partijen ambtshalve op dit punt te onderzoeken.

De verzoekende partij draagt de bewijslast en dient de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen te concretiseren en aanschouwelijk te maken. Uit de in het verzoekschrift vermelde gegevens en uit de door de verzoekende partijen meegedeelde stukken kan zulks echter niet, minstens onvoldoende, worden afgeleid.

Zelfs al zou aangenomen worden dat de in het onderdeel ‘ontvankelijkheid’ aangehaalde hinder en nadelen tevens dienst doen als moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO, hetgeen evenwel niet genoegzaam blijkt, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij heeft nagelaten voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken die de Raad toelaten om de ernst en het persoonlijk karakter van het ingeroepen nadeel daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

Het kennelijk zonder meer aanhalen van rechtspraak die ogenschijnlijk feitelijke gelijkenissen vertoont met het voorliggende dossier, zoals de verzoekende partij doet, kan dan ook geenszins volstaan om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij aannemelijk te maken.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.

2. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0086/SA/2/0060.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 21 maart 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER